

Black. "Per exemple, el sexe interracial no està ben vist ni és políticament correcte. Ningú t'ho diu obertament, però la gent t'aconsella que no contractes actors d'altres races perquè els espectadors no estan preparats, en aquests moments, per a veure aquestes coses. George Bush vol ofegar el cinema pornogràfic i, a poc a poc, però de manera sorprenent, ho va aconseguint."

Conscient de la situació delicada que viu, la indústria del cinema per a adults va demostrar, públicament, el seu tarannà patriota. Va ser en el lliurament recent dels premis AVN, en què un bon nombre de professionals van demostrar l'adhesió al Govern enarborant una gegantina bandera dels Estats Units, entre aquests l'actriu Jenna Jameson (considerada com la número u del moment),

l'amo de la totpoderosa productora VCA, Devinn Lane, o el polèmic i famós fundador de la revista Hustler, Larry Flint. Una declaració de bones intencions a què el president Bush ha respost amb més intervencions i requisaments de pel·lícules en distintes distribuïdores pornogràfiques.

Manuel València

"L'arribada de Bush va ser un **desastre** per a aquesta indústria"

L'actor i realitzador català Toni Ribas parla del seu triomf en la indústria americana, i reflexiona sobre l'efecte sorprenent que van tenir per a la censura els atemptats terroristes del passat 11 de setembre.

Al costat de l'actor nascut a Mataró Nacho Vidal, Toni Ribas (Barcelona, 1975) és un dels ambaixadors que té el porno català als Estats Units. Després d'haver protagonitzat més de 250 pel·lícules classificades X per tot l'estat espanyol, Toni va decidir aprofitar l'enorme popularitat aconseguida pel seu company i amic Nacho Vidal per a provar sort en la sempre difícil indústria pornogràfica nord-americana. En tot just un parell d'anys, no sols ha treballat per als grans directors nord-americans del gènere, com Andrew Blake o Patrick Collins, sinó que també ha començat a dirigir la seua pròpia sèrie de vídeos eròtics. El passat mes de juliol, Toni va ser elegit millor actor pornogràfic de l'any en els premis que anualment concedeix la cartellera valenciana *Turia*.

—Des de la seua posició privilegiada, quina és la situació actual del porno americà després dels atemptats terroristes de l'11 de setembre?

—És una mica estranya. L'arribada de Bush al poder va ser un autèntic desastre, ja que va començar a

perseguir de manera terrorífica la pornografia. No obstant això, els atemptats contra les Torres Bessones l'han obligat a concentrar-se en altres temes prioritaris, com la seguretat nacional i la captura de terroristes, així que ha descuidat una mica el ferri control que exerceix sobre la indústria X. També és cert que en les pel·lícules que actualment es produeixen els números interracials són menys freqüents. Ara no està ben vist que actors negres o d'altres races practiquen sexe davant de les càmeres.

—En què va consistir exactament aquesta croada de George Bush?

—En una autèntica cacera de bruixes. Va començar a investigar un munt de directors que es caracteritzen pel seu estil agressiu. Per exemple, Max Hardcore va ser empresonat pel simple fet que consideraven les seues pel·lícules massa explícites. De colp i volta, van començar a circular rumors sobre certs aspectes de les pel·lícules pornogràfiques que serien terminantment prohibits, com les ejaculacions en la cara, que els actors de raça ne-

gra follaren amb actrius de raça blanca, que les actrius s'arreglaren els cabells en cues intentant simular un aspecte infantil... Oficialment mai no va passar res, però les productores més importants, com Vivid, sí que van fer cas a aquestes "indicacions extra-oficials" i van acomiadar actors negres que treballaven per a ells, com va ser el cas de Mr. Marcus.

—L'11 de setembre vostè treballava als Estats Units quan van succeir els atemptats?

—Sí. Era a Los Angeles amb la meua dona, Sophie Evans, preparant el rodatge d'una producció de Private titulada *Center of sex*. Les actrius previstes per a aquest dia no arribaven al plató... quan vam rebre una telefonada d'un amic dient-nos tot el que estava passant. Vam posar de seguida la televisió i ens quedàrem glaçats. Havies de veure la reacció dels americans: de seguida van saltar als carrers enarborant banderes i manifestant la seua condició de patriotes.

—Les pel·lícules que ha dirigit, han tingut algun tipus de problemes?

—No, cap. Els meus films ofereixen bon sexe, imaginatiu i fort, però no tenen escenes en què s'humilien les actrius ni res similar, que són les que realment persegueixen als Estats Units. Són un poc hipòcrites, ja que estan convençuts que el porno europeu és més explícit i descarnat que l'americà, quan la veritat és una altra ben distinta. Són ells els que fan un porno molt més violent i agressiu, sobretot en les petites produccions de caràcter *gonzo*, que cada vegada són més bèsties.

—Com li va aquesta nova faceta de director dels seus propis vídeos pornogràfics?

—Estic molt content. Sembla que als aficionats els agrada la forma com concep el sexe. Fins ara n'he dirigit set, entre les quals destaca la sèrie *Hardcore innocence*, *Exxxplosion*, *Leg love* i *110% natural*. Tinc la sort de treballar per a una productora tan important com Elegant Angel, i això t'obre moltes portes pel que fa a la distribució. Treballe amb pressupos-

EL TEMPS

El català Toni Ribas triomfa al Hollywood porno. Gaudeix de l'apadrinament de directors coneguts pel seu agosarament, com Patrick Collins. La seua experiència americana li ha reportat fama i prestigi, però també li ha fet conèixer les incidències de la censura. En tot cas ell continua dirigint amb èxit els seus vídeos porno.

tos reduïts, però a poc a poc he anat procurant ambientar millor els decorats i treballar més el vestuari. També dirigesc una sèrie titulada *Enjoy* per a una companyia d'Internet, de la qual es comercialitzen dues versions diferents: una de *soft* i una altra de *hard*. Els drets de distribució en vídeo encara no s'han venut, però aviat es vendran. Sophie sempre m'ajuda en els temes de vestuari i decorats fotogràfics. És una productora executiva excel·lent.

—Quin és el pressupost habitual de les seues pel·lícules?

—Acostume a rodar un vídeo de sis escenes en tres dies. Cada una sol costar al voltant dels deu mil dòlars, una xifra bastant modesta per als pressupostos que habitualment es manegen en el negoci. M'agradaria disposar de més diners per a poder realitzar films més imaginatius, encara que tampoc em queixe. Vull demostrar que em puc fer un lloc als Estats Units, i confie en el meu esforç i en les meues possibilitats. L'any

passat em van nominar per als premis AVN, que són els Oscars del cinema pornogràfic. Això em diu que vaig pel bon camí.

—Valora com a positiva la seua experiència americana?

—Per descomptat. Em considere un actor afortunat. És cert que hi ha prou més repressió que a Europa, però sempre és un plaer treballar als Estats Units. A l'actor se'l tracta amb molt més respecte que aquí: tot és legal, el porno és una gran indústria, hi ha excel·lents professionals... He tingut l'enorme fortuna de treballar per a grans directors com Andrew Blake, Patrick Collins o Rob Black, i això és un autèntic luxe.

—Després de triomfar als Estats Units, continuarà treballant a Barcelona?

—És clar. És la ciutat on vaig nàixer, em vaig criar i visc amb Sophie. Hi tinc molt bons amics, i no pense renegar de les meues arrels. A més, com a Barcelona no es viu enlloc.

Manuel València